

og meget dygtig socialdemokratisk kommissær, også næste gang der skal udpeges kommissærer til Europa-Kommissionen. Der kan hr. Morten Messerschmidt være fuldstændig rolig.

Det, som jeg synes at man kan glæde sig over her, er, at udpegnings af en dansk kommissær ikke skal være til forhandling med og med vetoet for regeringens parlamentariske grundlag, forinden man skal finde en egnet kandidat. Jeg forstår frustrationen fra Dansk Folkepartis side over, at man ikke kan komme i den her situation, som man ellers desværre er i i en lang række andre sager, hvor man *har* vetoet og kan forhandle sig til den her position i forhold til regeringen. Det tror jeg er godt for Danmark, og jeg tror også, det er godt for Kommissionens arbejde.

Kl. 10:48

Formanden:

Tak til hr. Kim Mortensen. Og den næste i ordførerrækken er fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 10:48

(Ordfører)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Umiddelbart lyder det jo besnærende, når Dansk Folkeparti foreslår – og jeg citerer – at »Folketinget pålægger regeringen at inddrage Folketinget ved fremtidige udnævnelser af det danske medlem af Europa-Kommissionen«, for er det ikke altid et folketingsmedlems ønske at få større indflydelse?

Men jeg må sige, at når man tænker lidt mere over det her og i øvrigt læser bemærkningerne, er vores konklusion, at nej, det er faktisk ikke besnærende. For os er det vigtigt, at Europa-Kommissionen skal være en uafhængig instans, og den kommissær, det enkelte land sender til Europa-Kommissionen, skal ikke specielt varetage det lands interesser, men varetage EU's interesser.

Dansk Folkeparti skriver i forslaget, at en afstemning om personen her i Folketinget – a la når vi stemmer om ombudsmanden – ville være med til at afpolitisere Kommissionen. Det mener jeg ikke er rigtigt. Jeg mener faktisk, det vil være med til at politisere Kommissionen på den måde, at hver kommissær vil risikere at komme med et meget nationalt mandat til, hvad hun eller han skal gøre i EU. Vi mener, det er vigtigt, at der er en skrap kontrol med kommissærene – det siger sig selv – og også med den samlede Kommission, men den kontrol bør, som den gør i øjeblikket, ligge to steder, nemlig i Europa-Parlamentet og i de regler, der er for, hvordan uaf-

hængigheden skal sikres for den enkelte kommissær. Vi mener, det er vigtigt, at Europa-Parlamentet har denne kontrol, og jeg vil sige, at Europa-Parlamentet faktisk gør et stort arbejde med at udspørge de nye kommissærer.

Der, hvor jeg synes at der er et problem – og det kan være, at der er problemer flere steder – er i det, at de nyudpegede kommissærer træder til nogenlunde samtidig med, at Europa-Parlamentet lige har haft nyvalg. Det vil sige, at man sidder med et Europa-Parlament, som ikke har så meget erfaring endnu, og det betyder faktisk, at det er noget vanskeligere for medlemmerne virkelig at gå til den over for kommissærene med kritiske spørgsmål, for de baserer sig sådan set på de spørgsmål, som det afgående parlament har stillet. Det ville være godt, hvis man fik en tidsforskydning dér, så et nyt Europa-Parlament havde mere tid, inden de skulle udspørge kommissærene. Det er et af de steder, hvor jeg kan se at man kunne skærpe kontrollen ganske betragteligt.

Så er der spørgsmålet, om man overhovedet ikke kan gøre noget på nationalt plan. Hvis man skulle gøre noget, ville det vel være at have en eller anden form for national beslutning om, at en kommissær, der udpeges af en til enhver tid siddende regering, skal være uafhængig – også uafhængig af erhvervsinteresser. Der var jo en stor, og jeg synes også berettiget, diskussion, da Mariann Fischer Boel blev udpeget af den danske regering og så siden blev landbrugskommissær, om, hvorvidt man ikke sidder for tæt på, når man selv er i den samme branche og selv har en ret stor gård og selv modtager landbrugsstøtte. Er man så valgt til at være landbrugskommissær?

Der synes jeg godt at man kunne overveje, om man kunne gøre et eller andet på det område, men jeg synes, at det at lægge det i Folketingssalen vil være en politisering, sådan at kommissæren risikerer at blive bundet mere op på nationale interesser og mere op på et givet politisk flertal og dermed faktisk også mister noget af den uafhængighed, som kommissæren ifølge reglerne, som de er og har været i mange år, er pligtig til at værne om.

Jeg synes heller ikke, det er rigtigt – eller jeg vil sige, jeg også er uenig med Dansk Folkeparti i – at den kommissær, der er udpeget af et givet land, specielt skal rapportere tilbage eller have samarbejde med det parlament, som vedkommende kommer fra. For mig at se er det ikke vigtigere for os som Folketing at have en eller an-